

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**
**FACTORS AFFECTING KNOWLEDGE MANAGEMENT OF
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY**

สุมาลี บุญเรือง* ศราวุธ สังข์วรรณะ**

Sumalee Boonrueang, Sarawut Sangwanna

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการความรู้ 2. ศึกษา ระดับการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 3. ศึกษา ระดับปัจจัยที่ส่งผล ต่อจัดการความรู้ และ 4. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้การศึกษาคั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ ผสม โดยวิจัยเชิงคุณภาพใช้เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 คนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การ วิเคราะห์เนื้อหาและการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คนโดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ด้วยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

ผลการศึกษาพบว่า 1. สภาพและปัญหาการจัดการความรู้พบว่า ด้านการแสวงหา ความรู้ มีการขอคำแนะนำจากผู้รู้ ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ปัญหาคือเรื่องทุน สนับสนุนให้กับบุคลากรเพื่อพัฒนาความรู้ยังไม่ตรงกับความต้องการ ด้านการสร้างความรู้ มีการ สร้างเอกสาร คู่มือ ตำรา และงานวิจัย รวมทั้งผลิตสื่อที่มีความทันสมัย ปัญหาคือผลการค้นคว้ายัง ขาดความเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ด้านการจัดเก็บความรู้ มีการแบ่ง ชนิดและประเภทข้อมูลความรู้ไว้เพื่อค้นหาและการใช้งาน ปัญหาคือขาดการจัดทำระบบฐานข้อมูล เพื่อสามารถสืบค้นได้อย่างรวดเร็ว ด้านการเผยแพร่องค์ความรู้ มีการเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ให้ บุคคลภายนอกได้รับทราบ เช่น บทความ เว็บไซต์ วารสาร แผ่นพับ ฐานข้อมูลสารสนเทศในการ เผยแพร่ ปัญหาคือความร่วมมือในการเผยแพร่ความรู้ในองค์กรและในหน่วยงานยังไม่ทั่วถึง 2. ระดับ ความคิดเห็นการจัดการความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3. ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดการความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ พบว่า ปัจจัย ด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล (X7) ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ (X3) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (X1) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (X6) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (X5) ส่งผลต่อการจัดการความรู้ (Y) ได้อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และพยากรณ์การปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (Adjusted R2) ได้ร้อยละ 78.90

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผล, การจัดการ, ความรู้

ABSTRACT

Objectives of this research were to: 1. To study the problem conditions of knowledge management 2. To study the level of knowledge management 3. To study the level of factors affecting the knowledge management and 4. To study the factors that affect the knowledge management. Methodology was the mixed methods, the qualitative, research, data were from 7 key informants who were administrators, lecturers and personnel who were involved with knowledge management, analyzing data by content analysis. The quantitative research collected data with from 245 samples who were administrators, academicians and administrative personnel by stratified sampling with questionnaires, analyzed data with percentile, mean, standard deviation and stepwise multiple regression.

Findings were as follows: 1. The state and problem of knowledge management found that the searching for knowledge had the request for suggestion from the scholars, study from documents , textbooks and electronics media. The problems were the financial support to the officers for knowledge development improperly to the demand. For the knowledge creation had created the documents, handbooks, textbooks and research works including the modern media production. The problem was the result of research that lacked of new knowledge which can be really applied. For the knowledge collection had the share of type and kind of knowledge data for search and usage. The problem was the lack of data system management for speedily searching ability. For the knowledge publication had the knowledge publications to external persons to know it such as articles, websites, journals , leaf , data base for publication. The problem was the cooperation in knowledge publication in the organization and other offices no overall. 2. The levels of opinions toward the knowledge management were at high level, 3. The opinion toward the factors affecting the knowledge management by overall were at high level and 4. Factors that affect the knowledge management were that evaluative factor (X_7) knowledge management policy (X_3), factor of leadership (X_1), factor of technology (X_6), factor of culture (X_5) had affects to the knowledge management (Y) at the statistical significant level at 0.001 that can predict the factors affecting the knowledge management of Mahachulalongkornrajavidyalaya University (Adjusted R²) 78.90 percent.

Keywords: factors affecting; knowledge management; knowledge

1. บทนำ

เศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันมีสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องโดยภาครัฐบาลและภาคเอกชนมีเป้าหมายไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ซึ่งให้ความสำคัญกับทรัพยากรที่มีความรู้ ใช้สติปัญญาและองค์ความรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษา ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งของการศึกษาและให้ความรู้ในระดับสูง เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาหรือประชาชนทั่วไปเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า เนื่องด้วยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ยังกำหนดไว้ว่า ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอโดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน (Office of the Public Sector Development Commission and Thailand Productivity Institute, 2005)

ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ด้วยการจัดการความรู้ เนื่องจากการจัดการความรู้จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของงานให้สัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น โดยนำความรู้ต่างๆ ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งการจัดการความรู้สามารถนำมาใช้ในองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากรวบรวมจัดระเบียบ วิธีวิเคราะห์แบบบูรณาการ การวางแผนเกี่ยวกับการบริหารจัดการความรู้ด้วยการกำหนดแผนกลยุทธ์อย่างมีมาตรฐาน มีการสร้างกิจกรรมเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีการสร้างคลังความรู้ ในการจัดระบบอย่างเป็นหมวดหมู่เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย (Suttipon Saythong, 2016) อีกทั้งความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลักในการสร้างความเติบโต และความมั่นคงขององค์กร ด้วยการผลิตองค์ความรู้ในระดับสูงที่มีคุณค่า การธำรงรักษาองค์ความรู้ การเผยแพร่ความรู้และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งเชื่อมโยงการเรียนรู้กับสังคมและความต้องการของสังคมซึ่งกระบวนการจัดการความรู้ เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศไทยโดยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วเหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งจำเป็นต่อการสร้างมาตรฐานคุณภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

จากในสภาพปัจจุบันการดำเนินการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีสภาพในการทำงานแตกต่างกันขึ้นอยู่กับหัวหน้าของแต่ละส่วนงาน รวมทั้งขาดการรายงานผลการจัดการความรู้ที่ชัดเจนทำให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไม่

สามารถบรรลุเป้าหมาย รวมถึงบุคลากรบางส่วนไม่มีความรู้ ขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่มีการส่งเสริมให้ทุกส่วนงานใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่อการพัฒนา ขาดความร่วมมืออย่างจริงจัง ในการนำการจัดการความรู้มาใช้ในหน่วยงาน และภาระงานประจำมาก

บุคลากรของมหาวิทยาลัยจึงต้องมีการพัฒนาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยอันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในมหาวิทยาลัย การกำหนดแนววิถีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อีกทั้งผู้นำควรสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้นำ ผ่านการให้ความเคารพและไว้วางใจซึ่งกันและกัน ผู้นำต้องเคารพและต้องเชื่อถือความจริงใจของอีกฝ่ายหนึ่ง (Phra Phrombandit, 2014)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2.3 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- 2.4 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 7 ท่าน ได้แก่ ผู้บริหาร คณาจารย์ประจำ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการความรู้และนักวิชาการที่มีผลงานด้านการจัดการความรู้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายปฏิบัติการ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง จำนวน 630 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจาก ผู้บริหาร

บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายปฏิบัติการ จำนวน 245 รูป/คน ที่ได้จากสูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane, อ้างถึงใน Suttanu Srisai, 2008)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม โดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และมีคำถามในลักษณะปลายปิดและปลายเปิด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหา ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และระดับการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีแบบ Stepwise เพื่อพยากรณ์ตัวแปรตามหนึ่งตัว ซึ่งส่งผลมาจากตัวแปรอิสระตั้งแต่สองตัวขึ้นไป ที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. ผลการวิจัย

4.1 สภาพและปัญหาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้แก่ (1) การแสวงหาความรู้ ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการปฏิบัติงาน โดยใช้ความร่วมมือจากหน่วยงานทั้งภายนอกและภายในองค์กร โดยการศึกษาดูงานจากสถานที่ต่างๆ และเชิญวิทยากรมาบรรยายมีการเสนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือการหาข้อมูลความรู้จากอินเทอร์เน็ต เอกสารวิชาการ การเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานต่างๆ องค์กรมีการสนับสนุนและให้โอกาสเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการอบรม มีโอกาสได้เรียนรู้ตามที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีการอบรม (2) การสร้างความรู้ มจร ยังเป็นองค์ความรู้ที่มุ่งในทางวรรณกรรม คัมภีร์ ที่มีผลต่อการนำมาประยุกต์ใช้ มีการสร้างเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน คู่มือระเบียบข้อบังคับงานบุคคล คู่มืองานวิชาการ รายงานการประชุมคณะกรรมการอำนวยการและรายงานการประชุมบุคลากรและรายงานสรุปผลการดำเนินงาน และมีการสร้างเอกสารต่างๆ ไว้จากการได้เรียนรู้หรืออบรมในแฟ้มส่วนตัว (3) การจัดเก็บความรู้ มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจากคอมพิวเตอร์มาช่วยทำให้ทุกคนในองค์กรสื่อสารและเชื่อมโยงกันได้อย่างทั่วถึงทั้งภายในองค์กรและกับองค์กรภายนอกมากที่สุด เช่น งานบัญชี งานทะเบียนนิติ งานการเงิน งานบุคคล งานพัสดุ บุคลากรได้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงในด้านการทำงานผ่านระบบฐานข้อมูลของมหาวิทยาลัย ส่วนของการจัดเก็บ มีเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการติดต่อได้ถึงกันด้วยระบบอินเทอร์เน็ตแต่ยังไม่มีการใช้ในการ

ติดต่อสื่อสารเพื่อการสร้างความรู้ และ (4) การเผยแพร่องค์ความรู้ มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ให้บุคคลภายนอก เช่น เอกสาร บทความ เว็บไซต์ วารสาร แผ่นพับ ลงในฐานข้อมูลสารสนเทศ การเผยแพร่มีหลายรูปแบบ เช่น สื่อต่างๆ เว็บไซต์ MCU TV

4.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จากค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การจัดเก็บความรู้ และการเผยแพร่องค์ความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยพิจารณารายด้านพบว่า

1) การแสวงหาความรู้ พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมีกระบวนการค้นหาข้อมูล/ความรู้จากแหล่งต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร อย่างเป็นระบบและมีจริยธรรม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ได้มีการสอบถามข้อสงสัยจากผู้รู้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ บุคคลอื่นๆ นอกหน่วยงาน เพื่อนำมาแก้ปัญหาในการทำงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.87

2) การสร้างความรู้ พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสร้างเอกสาร คู่มือ ตำรา และงานวิจัย รวมทั้งผลิตสื่อที่มีความทันสมัย อันเกิดจากความรู้ที่มีหรือเกิดจากการเรียนรู้ของตนเอง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และจากประสบการณ์มาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่และปรับใช้ให้เข้ากับการปฏิบัติงานของตนเอง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94

3) การจัดเก็บความรู้ พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การแบ่งชนิดและประเภทข้อมูล/ความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อความง่าย สะดวกต่อการค้นหา และการใช้งาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์กรมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลของการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ (Best Practices) อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93

4) ด้านการเผยแพร่องค์ความรู้ พบว่า อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ให้บุคคลภายนอกได้รับทราบ เช่น เอกสาร บทความ เว็บไซต์ วารสาร แผ่นพับ ฐานข้อมูลสารสนเทศ ในการเผยแพร่ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการเผยแพร่ความรู้ภายในองค์กรและในทุกส่วนงานอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01

4.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จากค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือ โครงสร้างองค์กร ภาวะผู้นำ วัตถุประสงค์และประเมินผล เทคโนโลยี นโยบายการจัดการความรู้ และแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยพิจารณาทางด้านพบว่า

1) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ พบว่า ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สามารถสื่อสารและผลักดันให้มีการจัดการความรู้ในองค์กร อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กำหนดทิศทางที่ชัดเจนของการจัดการความรู้ เป้าหมายของการจัดการความรู้เป็นแผนงานและจัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการความรู้ในหน่วยงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02

2) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.06 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์กรมีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ชัดเจนและเหมาะสม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์กรมีการแจ้งข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับหน่วยงานให้บุคลากรรับทราบอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

3) ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการกำหนดเป้าหมายการจัดการความรู้ที่ชัดเจน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการสืบต่อนโยบายการจัดการความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82

4) ปัจจัยด้านแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.95 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการกำหนดแผนงานการจัดการความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการประเมินแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.90

5) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.21 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บุคลากรเป็นตัวแทนทางพระพุทธศาสนาในการพัฒนาจิตใจและปัญญา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรสามารถปรับเปลี่ยนแนวคิดให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16

6) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.02 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือทำให้สามารถค้นหา จัดเก็บ และนำความรู้ไปใช้ได้ อย่างสะดวก และรวดเร็วขึ้น อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ส่วนปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทคโนโลยีช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานเชื่อมโยง และสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91

7) ปัจจัยด้านวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หน่วยงานคิดค้นวิธีการต่างๆ ที่เชื่อมโยงความรู้กับผลการดำเนินงานที่ผ่านมา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์กรมีการติดตามและประเมินผลในการจัดการความรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07

4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์สมการของตัวแปรพยากรณ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยการใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ โดยวิธีแบบขั้นตอน (Stepwise) ผู้วิจัยได้นำเสนอตัวแปรอิสระจำนวน 7 ตัว ประกอบด้วย (1) ด้านภาวะผู้นำ (2) ด้านโครงสร้างองค์กร (3) ด้านนโยบายการจัดการความรู้ (4) ด้านแผนปฏิบัติการการจัดการความรู้ (5) ด้านวัฒนธรรม (6) ด้านเทคโนโลยี (7) ด้านวัดผลและประเมินผล เข้าสมการเพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรใด ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ (Stepwise Multiple Regression) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลำดับการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjusted R ²	F
(X ₇)	0.794	0.630	0.629	402.448*
(X ₇) (X ₃)	0.859	0.738	0.736	331.290*
(X ₇) (X ₃) (X ₁)	0.873	0.762	0.759	250.050*
(X ₇) (X ₃) (X ₁) (X ₆)	0.884	0.782	0.778	208.344*
(X ₇) (X ₃) (X ₁) (X ₆) (X ₅)	0.891	0.794	0.789	178.512*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านวัดผลและประเมินผล (X₇) สามารถทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Adjusted R²) เท่ากับ 0.629 ซึ่งแสดงว่า ปัจจัยด้านวัดผลและประเมินผล สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ร้อยละ 62.90

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Adjusted R²) เท่ากับ 0.736 แสดงว่าปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือปัจจัยด้านวัดผลและประเมินผล ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ สามารถร่วมพยากรณ์ทำนาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ร้อยละ 73.60

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (X₁) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Adjusted R²) เท่ากับ 0.759 แสดงว่าปัจจัยด้านภาวะผู้นำ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ สามารถร่วมพยากรณ์ทำนาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ร้อยละ 75.90

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Adjusted R^2) เท่ากับ 0.778 แสดงว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือ ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ และปัจจัยด้านเทคโนโลยี สามารถร่วมพยากรณ์ทำนาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ร้อยละ 77.80

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Adjusted R^2) เท่ากับ 0.789 แสดงว่าปัจจัยด้านวัฒนธรรม สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านวัฒนธรรม สามารถร่วมพยากรณ์ทำนาย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ร้อยละ 78.90

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ (Stepwise Multiple Regression) ของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตัวแปรพยากรณ์ที่นำเข้ามา ทั้งหมดในขั้นตอนเดียว	b	SE _b	β	t	sig
ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล (X_7)	0.218	0.045	0.268	4.885	0.000
ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ (X_3)	0.220	0.052	0.221	4.197	0.000
ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (X_1)	0.197	0.046	0.193	4.298	0.000
ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (X_6)	0.189	0.045	0.206	4.181	0.000
ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (X_5)	0.161	0.043	0.166	3.703	0.000
R	= 0.891	SE _{est}	=	0.330	
R ²	= 0.794	a	=	0.013	
Adjusted R ²	= 0.789	Durbin-Watson	=	2.305	
F	= 178.512				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0.5

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล (X_7) ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ (X_3) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ (X_1) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (X_6) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (X_5) สามารถพิจารณาพร้อมกันได้ว่าปัจจัยใดส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (Y) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(Adjusted R^2) ได้

ร้อยละ 0.789 และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเกณฑ์ (Y) และตัวพยากรณ์ (X_7, X_3, X_1, X_6, X_5) มีค่าเท่ากับ 0.891 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.330 โดยมีสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.218, 0.220, 0.197, 0.189 และ 0.161 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ในรูปคะแนนมาตรฐาน β เท่ากับ 0.268, 0.221, 0.193, 0.206 และ 0.166 ส่วนค่า Durbin-Watson เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความเป็นอิสระต่อกันของค่าความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นเงื่อนไขหนึ่งการวิเคราะห์ความถดถอย ในที่นี้ได้ Durbin-Watson = 2.305 ซึ่งมากกว่า 1.5 แสดงว่า ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน

5. อภิปรายผล

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จากการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล 2) ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ 3) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ 4) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และ 5) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ตามลำดับ

5.1 ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์และประเมินผล ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ดำเนินการตามตัวชี้วัดชัดเจนสามารถวัดได้ว่าบุคลากรในหน่วยงานเกิดการเรียนรู้และมีการเรียนรู้มีการพัฒนาองค์ความรู้สำหรับการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังมีการติดตามและประเมินผลในการจัดการความรู้ รวมถึงมีหน่วยงานสนับสนุนการติดตามการดำเนินกิจกรรมการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ผู้รับผิดชอบกิจกรรมต้องมีการประเมินผลทุกครั้งเพื่อเป็นการรับรู้ผลสรุปจากการจัดกิจกรรม

5.2 ปัจจัยด้านนโยบายการจัดการความรู้ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สามารถอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายการจัดการความรู้ กำหนดเป้าหมายที่ตอบสนองวิสัยทัศน์มหาวิทยาลัยชัดเจน และสร้างทีมงานจัดการองค์ความรู้ในองค์กร ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการความรู้ของหน่วยงานสามารถนำนโยบายการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยไปสู่แผนปฏิบัติการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงาน และติดตามประเมินผลการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน มหาวิทยาลัยมีการส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับนโยบายใหม่ๆ ของหน่วยงานก่อนปฏิบัติงานเสมอ พร้อมกับจัดโครงการศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ronnachit Prussakum (2011) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการนำนโยบายการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

5.3 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้สามารถอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สามารถสื่อสารและผลักดันให้มีการจัดการความรู้ในองค์กรด้วยการให้การสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก และการมีความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อการจัดการความรู้ อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการความรู้ ผู้นำเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการนำองค์กรไปสู่เป้าหมาย โดยมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดการความรู้ภายในหน่วยงานเพื่อสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ขององค์กร การให้การสนับสนุนในการทำกลยุทธ์โดยมีแรงจูงใจเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากร ผู้นำจึงเป็นผู้กำหนดทิศทางเป้าหมายของการจัดการความรู้เป็นแผนงานและจัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการความรู้ในหน่วยงาน สอดคล้องงานวิจัยของ Somnuk Aujirapongpan and others (2010) ได้ศึกษาเรื่องการยอมรับการจัดการความรู้ของบุคลากรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี พบว่า บุคลากรมีระดับการรับรู้คุณลักษณะของการจัดการความรู้อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านภาวะผู้นำ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ Supansa Mongkolwivat (2008) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของบุคลากรกรมสุขภาพจิตต่อกระบวนการจัดการความรู้สู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พบว่า ปัจจัยที่สนับสนุนให้การจัดการความรู้สำเร็จมากขึ้นมี ด้านภาวะผู้นำ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินกิจกรรมการจัดการความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้สามารถอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย การจัดทำระบบเทคโนโลยีที่สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้สะดวก จึงต้องมีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีให้สามารถใช้งานได้จริงทุกสถานที่ และกระตุ้นให้บุคลากรให้เทคโนโลยีในการจัดการความรู้ให้มากขึ้นเพราะเทคโนโลยีเป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการติดต่อและเชื่อมโยงคนภายในองค์กรเข้าด้วยกัน เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือทำให้สามารถค้นหา จัดเก็บ และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างสะดวก และรวดเร็วขึ้น จึงมีการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้งานของบุคลากรช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานเชื่อมโยง และสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่เกี่ยวข้องในการประสานงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Adoondet Tawonchat. and others (2012) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาพบว่า มหาวิทยาลัยมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทันสมัย

5.5 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมส่งผลต่อการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้สามารถอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มุ่งเน้นการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสามารถปรับเปลี่ยนแนวคิดให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจในการปฏิบัติหน้าที่หรือเข้า

ร่วมกิจกรรมเทคนิคการอบรมคุณธรรมจริยธรรมแก่เยาวชนเพื่อส่งเสริมกิจการพระพุทธศาสนา แนวทางการบริหารวิชาการเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งโดยใช้หลักการทางพระพุทธศาสนา เป็นตัวแทนทางพระพุทธศาสนาในการพัฒนาจิตใจและปัญญา นำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดลเดช ถาวรชาติ และคณะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาพบว่า บุคลากรมีการเรียนรู้ร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอยู่ตลอดเวลาทำให้มีความสนิทคุ้นเคยซึ่งกันและกันจนทำให้เกิดการไว้วางใจเชื่อใจกันในการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ LatchaRee Dethyothin (2007) ได้ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ซึ่งพบว่า วัฒนธรรมองค์การ เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาพบว่าบุคลากรมีความไว้วางใจความมีคุณภาพ ความซื่อสัตย์สุจริต และมีความเอื้ออาทรต่อกัน

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) มหาวิทยาลัยควรกำหนดทิศทางที่ชัดเจนของการจัดการความรู้ เป้าหมายของการจัดการความรู้เป็นแผนงานและจัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการความรู้ในหน่วยงาน
- 2) มหาวิทยาลัยควรมีการแจ้งข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับหน่วยงานให้บุคลากรรับทราบอย่างสม่ำเสมอ
- 3) มหาวิทยาลัยควรมีเทคโนโลยีให้บุคลากรในหน่วยงานเชื่อมโยง และสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง ทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- 4) มหาวิทยาลัยควรมีการติดตามและประเมินผลในการจัดการความรู้
- 5) มหาวิทยาลัยควรมีการสอบถามข้อสงสัยจากผู้รู้ เช่น ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ บุคคลอื่นๆ นอกหน่วยงาน เพื่อนำมาแก้ปัญหาในการทำงาน
- 6) มหาวิทยาลัยควรมีบุคลากรนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและจากประสบการณ์มาสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่และปรับใช้ให้เข้ากับการปฏิบัติงานของตนเองเพื่อเผยแพร่ความรู้ภายในองค์กรและในทุกส่วนงานอย่างทั่วถึง

6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

- 1) ควรศึกษา เรื่อง ผลการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามตัวชี้วัดหรือนโยบายองค์กร
- 2) ควรศึกษารูปแบบการจัดการความรู้ที่เหมาะสมของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในอนาคต เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ตอบสนองต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัย

3) คว้าศึกษาโมเดลเชิงเส้นการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

References

- Adoondet Tawonchat. and Others. (2012). Factors Affecting the Knowledge Management of Personnel in Nakhon Sawan Rajabhat University. *Nakhon Sawan Rajabhat University Graduate Studies Journal*, 7(20), 123-134.
- Brahmapundit. (2014). Leadership and World Peace. *Journal of MCU Social Science Review*, 3(2),1-7.
- Latcharee Dethyothin. (2007). *Organizational Culture Affecting the Learning Organization As Perceived by Personnel in Schools Under The Khon Kaen Educational Service Area 4* (Master's Thesis). Graduate School, Khon Kaen University.
- Office of the Public Sector Development Commission and Thailand Productivity Institute. (2005). *Knowledge Management Action Plan*. Bangkok: OPDC.
- Ronnachit Prussakum. (2011). *An Analysis of Factors Affecting the Implementation of a Knowledge Management Policy of Secondary Schools Under* (Doctoral Dissertation). Graduate School, Chulalongkorn University.
- Somnuk Aujirapongpan and others.(2010). Acceptance of Knowledge Management among Staff at Prince of Songkla University, *Surat Thani Campus Saint John's Journal*, 16(19), 93-111.
- Suttanu Srisai. (2008). *Applied Statistics for Social Science Research*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Suttiapon Saythong. (2016). Buddhist Approach to Knowledge Management for Development the Sangha College in Upper Northern Thailand. *Journal of MCU Social Science Review*,5(2), 85-96.
- Supansa Mongkolwivat. (2008). *The Staff's Opinions on the Knowledge Management Process towards Becoming a Learning Organization. Independent Study Master of Social Work* (Social Welfare Administration and Policy). Faculty of Social Administration.Thammasat University.